

საქართველოს სოფლის მეცნიერებას
ეცნობობებათა აკადემია

GEORGIAN ACADEMY OF
AGRICULTURAL SCIENCES

ვეიჯოას კულტურის (Feijoa sellowiana Berg) ნერგის გამოყვანა, გაღების გაშენება და მოვლა (რეპოზიტორიები)

თბილისი
2015

რეპოზიტორის აგფორმა:

0უბა გასამძე – საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი;

ბიზონი გადამზადებათა – საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი;

ნუბზარ შენგავლია – სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დოქტორი;

ნანა მიროტაძე – სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დოქტორი;

იოსებ ბასილია – სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დოქტორი;

ლალი გოგინავა – სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დოქტორი;

ნატოზლი მიშაძე – სოფლის მეურნეობის აკადემიური დოქტორი;

რედაქტორი:

ელგუჯა შავაშიძე – საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, სსმმ აკადემიის აკადემიური დეპარტამენტის უფროსი.

შესავალი

სუბტროპიკული მცენარის ფეიშოას სამშობლო სამხრეთ ამერიკაა. საქართველოში შემოტანილი იქნა მე-20 საუკუნის დასაწყისში. გავრცელებულია აფხაზეთში, აჭარაში, სამეგრელოსა და გურიაში.

საქართველოს ტერიტორიის ცალკეული ადგილების განსაკუთრებული კლიმატური პირობები, სუბტროპიკული, მშრალი სუბტროპიკული, მშრალი და ტენიანი ზონები, იძლევა იმის საშუალებას, მოვიყვანოთ ისეთი კულტურა, როგორიცაა ფეიშოა, რომელსაც სუბტროპიკულ კულტურებში ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია.

საქართველოში არსებობს ყველა პირობა მაღალი გემური თვისებების მქონე პროდუქციის მისაღებად, აქედან გამომდინარე უნდა გაშენდეს მაღალინგენისური ტიპის სამრეწველო ბაღები, რისთვისაც საჭიროა ფეიშოას პერსაკტიული ჯიშები.

1. შეიპოას პულტურის პიონერულობის თავისებურებანი

ფეიშოა (**Feijoa sellowiana Berg**) ეკუთვნის ტვისებრთა ოჯახს (Myrtaceae), ტვისებრ ყვავილიანთა რაზმს (Mytales).

ფეიშოა მარადმწვანე ბუჩქისმაგვარი ხეა, სიმაღლით 3-5 მ-დან. მისი ვარჯი კომპაქტურია, იშვიათად გაშლილი.

ლამაზი ყვავილებისა და ფოთლების თავისებური შეფერვის გამო (მოვერცხლისფრო მწვანე) ხე ყვავილების დროს ძალიან ლამაზია. მას სადეკორაციო მიზნისთვისაც აშენებენ.

ფეიშოა კარგად ვითარდება ზღვის დონიდან 300 მ-ზე. ცუდად ხარობს იქ სადაც გრუნტის წყალი 1,5 მ-ზე უფრო ახლოს დგას. მიმდინარე წლის ნაზარდები 5-6⁰-ზე იყინება, ხოლო 6-8⁰-ზე ზევით კი - მიწის ზედა ნაწილები. ვარჯი დასავლეთის პირობებში თოვლის დროს ვერ უძლებს სიმძიმეს და იმტვრევა. საჭიროა ვარჯზე თოვის შემოხვევა.

ფეიშოას მწიფე ნაყოფები სასიათდებიან მეტად სასიამოვნო გემოთი და არომატით. მასში კონცენტრირებულია ანანასის, ხენდროს და ბანანის სურნელება.

ნაყოფის მაღალი დირსება მდგომარეობს იმაში, რომ ისინი შეიცავენ ბიოლოგიურად აქტიურ ნივთიერებებს: კუმარინს, სუნკუმარინს, მეავეებს, ვიტამინებს, აქროლად ნივთიერებას მეთილბენზოატს; ნაყოფში დიდი რაოდენობითაა შაქრებიც – 10-12 %-მდე.

ფეიპოას გადამუშავებით შეგვიძლია მივიღოთ საუკეთესო ხარისხის ჟელკ, ჯემი, მარმელადი, კომპოტები, მურაბები, ლიქიორი; გამოიყენება აგრეთვე საკონდიტრო ნაწარმში.

2. ნერგის გამოყვანა

ფეიპოას ძვირფასი სამეურნეო ნიშანთვისებების გადაცემა და შენარჩუნება შეიძლება მიღწეულ იქნას ვეგეტატიური გამრავლებით – გადაწვენით, ამონაყრებზე შემორგოლვით.

სადედე მცენარეების შერჩევა – ფეიპოას ვეგეტატიური წესით გასამრავლებლად ვარჩევთ სადედედ სრულ მსხმოიარობაში (7-8 წლის) მყოფ ახალგაზრდა ბუჩქს, რომელიც ხასიათდება უხვი მსხმოიარებით, ნაყოფის ერთგვაროვნებით, ადრე სიმწიფით.

სუბტრატი – ფეიპოას მწვანე კალამს ვათავსებთ ისეთ ჭურჭელში, რომელიც ხასიათდება ჰაერგამტარობით, წყლის კარგი შეკავებით, სითბოტევადობის უნარით, სტერილურია, იაფია და სამუშაოდ მოსახერხებელი.

კალამს ვიღებთ სადედე ბუჩქიდან, ფესვის ყელთან ახლოს, ფეიპოას ყლორტების ზრდის შენელება და გამსხვილება იწყება აგვისტოს შუა რიცხვებში და გრძელდება სექტემბრამდე. კალამი უნდა ავიღოთ 5-6 თვიანი ნახევრად გამერქნებული, ერთწლიანი და ორწლიანი კალმები არ ფესვიანდება. აღებული კალამი თავსდება ზრდის სტიმულიატორებში, ხსნარში დამუშავებული კალმებში ჩქარდება დაფესვიანება და შედეგს ზრდის 20-30 %-ით. ნერგის მისაღებად ნაზარდის გადაწვენა ხდება ბუჩქის ქვედა ნაწილიდან; აგრეთვე, სადედე მცენარეზე ამონაყრების შემორგოლებით და მიწის მიყრით.

ბუჩქის შუა და ზედა ნაწილიდან აღებული კალმები არ ფესვიანდება.

3. დახურულ ჟასვთა სისტემის ნერგის კლიმატი (დასაპალმებლად ჭურჭელი, სუბტრატი, დაკალმება და მოვლა)

დახურულ ფესვთა სისტემით ფეიკოს ნერგის წარმოებისათვის გამოიყენება პოლიეთილენის ტოპრაკები, მცირე მოცულობის პლასტიკის ჭურჭლები, სპეციალური ქოთნები და ა.შ. მოსახერხებელი და იაფია პოლიეთილენის ტოპრაკები ზომით 40X20 სმ.

ნაზავად გამოიყენება ფხვიერი მიწა, მდინარის შლამი, გადამწვარი ნაკელი, ტორფი.

საუკეთესო ნაზავია გადამწვარი ნაკელი და კორდის მიწა შეფარდებით 1:1; მასში არსებული საკვები ელემენტები მთლიანად უზრუნველყოფს შეზღუდულ არეში ნერგის კვებას, როგორც მუდმივ ადგილზე გადარგვამდე, ისე გადარგვის შემდეგ.

დასაკალმებელი ჭურჭლის ნაზავით შევსების შემდეგ იგი ირწყვება და ფეიკოს კალამი მასში სათითაოდ იდგება.

ნერგების მოვლა ითვალისწინებს მორწყვას, მავნებელ-დაავადებებთან ბრძოლას, ფესვურ და ფესვგარეშე გამოკვებას. გამოიყენება კრისტალონი 300 გრ 100 ლ წყალში. გამოკვება და შესხურება ხდება 3-ჯერ 10-10 დღის ინტერვალით.

სუბტრატში ტენიანობის რეგულირება ხორციელდება მორწყვით, სპეციალური დასაწვიმებლებით 7-10-ჯერ ამინდის პირობების გათვალისწინებით.

დატენიანების თავიდან აცილების მიზნით ჭურჭელს უკეთდება სადრენაჟე ხვრელები.

მოვლის სათანადო პირობებში ფეიკოს საძირევები აღწევენ სტანდარტულ მაჩვენებლებს.

4. ბაზის გაშენება

ადგილის შერჩევა და მოზადება. ფეიკოს სამრეწველო ინტენსიური ტიპის ბალის გასაშენებლად პირველ რიგში უნდა გავითვალისწინოთ სითბოს რეჟიმი, ნალექების რაოდენობა, ზამთრის ყინვები, ქარის სიძლიერე და მიმართულება, ნიადაგის ტიპი.

ბალი უნდა გაშენდეს ქარებისგან ბუნებრივად დაცული ან მოეწყოს ქარსაფარი ზოლები 2-3 წლით ადრე.

ნიადაგი უნდა მომზადდეს წინასწარ, გასუფთავდეს ქაღლორდისგან, ჯაგ-ეკლებისაგან, მოიხნას ღრმად.

ნიადაგის მექანიკურ-ქიმიური ანალიზის შემდეგ დოზებისა და გადების დაცვით შეგვაქს ორგანულ-მინერალური სასუქები. ძირითადი ხვის შემდეგ ნაკვეთი მოშანდაკდება და დაიგეგმება.

უხვი, მაღალმოსავლიანი, ხარისხიანი მოსავლის მიღებისა და მცენარის პროდუქტიულობის პერიოდის გახანგრძლივებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს კვების არის დადგენას, რომლის დროსაც გათვალისწინებული უნდა იქნეს ჯიშური თავისებურებები, ნიადაგური პირობები, რელიეფი...

ჩვენს მიერ რეკომენდებული ჯიშებისათვის კარგ შედეგს იძლევა 4X3, 4X4, 4X5 კვების არეზე მცენარის გაშენება.

ბალის გაშენება. ფეიროს ბალის გაშენება შეიძლება როგორც შემოდგომაზე, ასევე გაზაფხულზე; უპირატესობა ენიჭება შემოდგომაზე გაშენებას, რადგანაც გახარების პროცენტი მაღალია და მცენარე გაზაფხულზე ინტენსიურად იწყებს გეგეტაციას. დასარგავი ორმოები ამოიღება 50X50 სმ სიღმეზე. დარგვის წინ ორმოში შეგვაქს გადამწვარი ნაკელი 5-10 კგ, 100 გრ ნაკ. დარგვის შემდეგ ნიადაგი მოიტეპნება, ჯამი გაუკეთდება და მოირწყვება.

ბალის განოყიერება. უხვი და მაღალხარისხოვანი მოსავლის მისაღებად აუცილებელია ბალის განოყიერება მინერალური და ორგანული სასუქებით. მინერალური სასუქების შეტანა კარგ ეფექტს იძლევა გადამწვარ ნაკელთან ერთად, რადგან ნაკელი წარმოადგენს არამარტო საკვები ნივთიერებების წყაროს, არამედ ხელს უწყობს ნიადაგის ფიზიკური თვისებების გაუმჯობესებასაც.

მინერალური სასუქების შეტანა ნიადაგში ზრდის და ავითარებს ვარჯს, იზრდება გამონასკვის პროცენტი, აქვთ გამომდინარე იზრდება მოსავალიც.

მორწყვა. ფეიროს ახალგაზრდა ბალში საგეგმებაციო პერიოდში 3-4 მორწყვა დადებით შედეგს იძლევა.

სხვლა-ფორმირება. ფეირო ბუჩქისმაგვარი ხეა, რომელიც ექვემდებარე სხვა ფორმირებას. შემოდგომაზე აუცილებელია გარჯი გასუფთავდეს ჩახშირებული ხმელი დაზიანებული

ტოტებისაგან, რათა გაუმჯობესდეს ვარჯის განათება; უნდა გამოიჭრას მოქერებული მსხვილი ტოტები, რათა მოხდეს ახალგაზრდა სანაყოფე ტოტების სწრაფი ზრდა.

ფეიშოას მაგნებელ-დაავადებათა წინააღმდეგ ბრძოლა მოიცავს აგროტექნიკური, პროფილაქტიკური ქიმიური ბრძოლის დონისძიებების თანმიმდევრულ ჩატარებას.

პროფილაქტიკური დონისძიებებიდან აუცილებელია დაავადებულ-დაზიანებული გამხმარი ტოტების, დეროების, ფოთლების, ნაყოფების გამოჭრა, შეგროვება, გამოტანა და დაწვა.

ბრძოლის ქიმიური მეთოდებიდან საჭიროა ჩატარდეს მაგნებლების წინააღმდეგ პესტიციდების შესხეულება ყვავილობამდე, ბი-58 200 გრ და დეცის პროფი 10 გრ 100 ლ წყალზე.

დაავადების წინააღმდეგ გამონასკვის შემდეგ ანტრაკოლი 300 გრ ან ზატო 30 გრ ანტოპაზი 100 გრ 100 ლ წყალზე.

მოსაცვლის ადგება. ფეიშოას საადრეო ჯიშები მწიფდება ოქტომბრის მეორე-მესამე დეკადიდან, საგვიანო ჯიშები კი - ნოემბრის პირველ-მეორე დეკადაში.

ფეიშო იკრიფება და ლაგდება სპეციალურ 10 - 12კგ-იან კონტეინერებში (ტარაში) და თავსდება სათავსოში, დაბალ ტემპერატურაზე. ფეიშოას ნაყოფები კრეფის შემდეგ მწიფდება და საკვებად გამოყენების თვისებებს ინარჩუნებს ადრე გაზაფხულამდე კრეფიდან 4-5 თვის განმავლობაში.

5. სამრეწველო ჯიშების დახასიათება

ჯიში ანდრეს - ნაყოფი მოგრძო ან ოვალური ფორმისაა, სიგრძით 5-დან 7 სმ-მდე და სიგანით 4 სმ-მდე. ნაყოფის ფუძე მომრგვალებულია, წვერი კი მრგვალია. კანი მოუხეშოა, დია მწვანე ფერის, მოთეთო ელფერით, რბილეული მოთეთოროა, წვინიანი, სურნელოვანი სასიამოგნო არომატით. თესლები ცოტა რაოდენობითაა და ძალიან წვრილია. ნაყოფი მწიფდება ნოემბერ-დეკემბერში, თვითგამანაყოფიერული ჯიშია, სასიათდება უხვი მსხმიარობით, მცენარე ზოგჯერ მაღალია და გადაშლილი, ზოგჯერ დაბალი, მკვრივი, კომპაქტური.

ქალიფორნიული ჯიშებია: ჩოისეანა (Choiceana), სუპერბა (Superba) და კულიჯი. ეს ჯიშები სელექციური მუშაობის შედეგადაა მიღებული.

ჩოისეანას ნაყოფი დიდი ზომისაა, სიგრძით 7 სმ და სიგანით 5 სმ, სიმეტრიული, ოვალური, საუცხოო გემოს მქონე. ერთ-ერთი ადრეული ჯიშია. მწიფდება ქალიფორნიაში, ოქტომბერ-ნოემბერში; ამ ჯიშის ნაკლოვანებას წარმოადგენს მისი უნაყოფობა, წმინდაჯიშიან ნარგაობებში, ამიტომ ამ ჯიშის პლანტაციებში აუცილებელია დამამტკვრიანებელი ჯიშების დარგვა.

სუპერბას ნაყოფი წააგავს ჩოისეანას ნაყოფს, ისიც დიდი ზომისაა, არომატული და ძალიან გემრიელი; ფორმის მიხედვით ნაყოფი ფართო მსხლისებრია, გვხვდება მომრგვალო ფორმებიც. მსხმოიარობის წმინდაჯიშიან ნარგაობებში. მწიფდება ცოტა უფრო გვიან, ვიდრე ჩოისეანა.

კულიჯი ოვითფერტილური ჯიშია და არ საჭიროებს დამამტკვრიანებელს, ნაყოფი გრძელია, სწორი, გლუვი, ოვალური, ზომით აღწერილ ორ ჯიშზე უფრო პატარაა.

სოხუმის ტენიან სუბტროპიკულ კულტურათა ყოფილი სახელექციო სადგურის მიერ გამოყოფილი იქნა რამდენიმე ფორმა, რომელიც გაფანტულია საკარმილამო ნაკვეთებზე (ფორმა №15, №27, №39, №64, №89, №120)